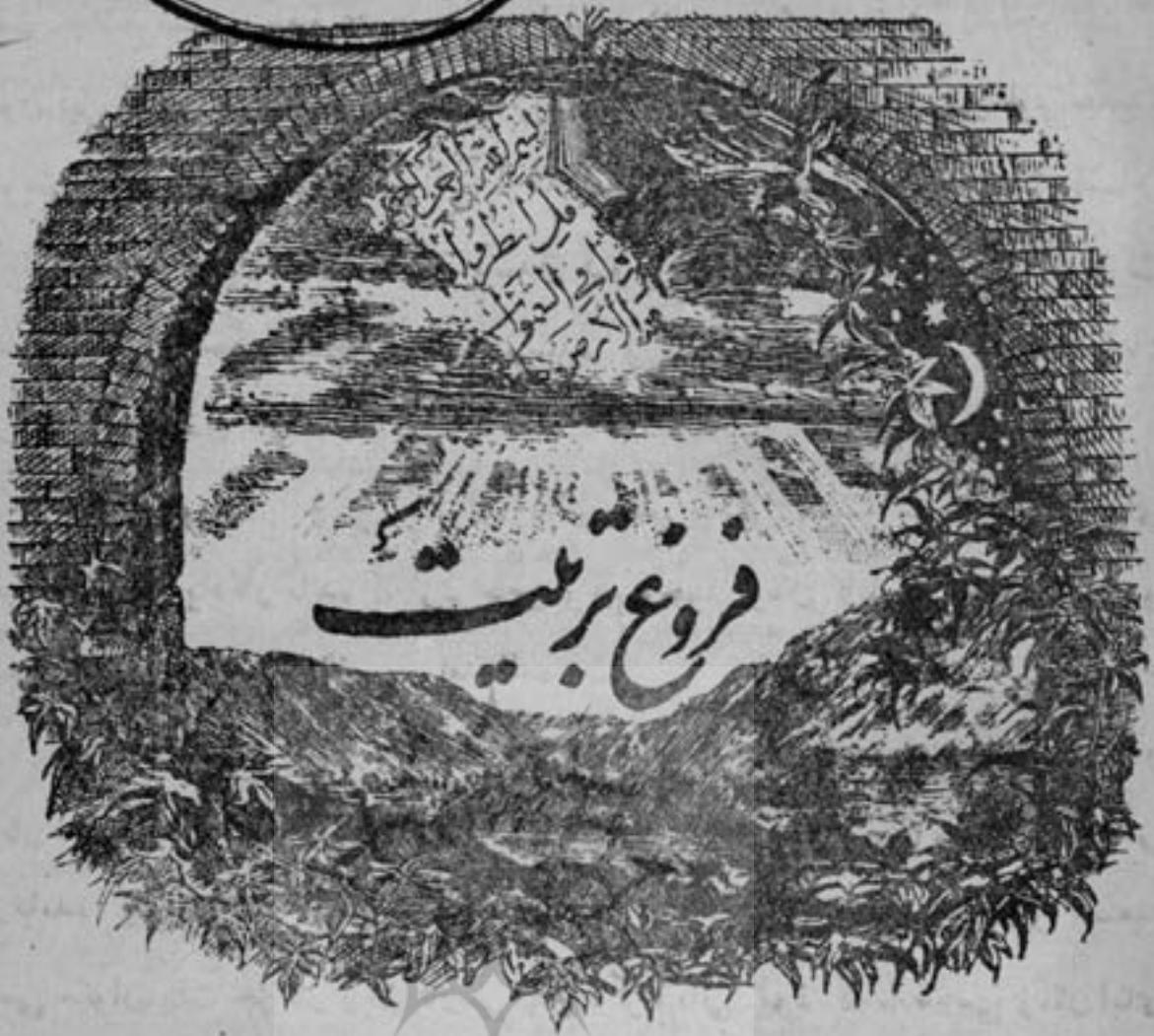

کن) بغانه مجید فیروز

اهدا تی
بگتابانه مجلد شورای علی

جلس

﴿ مطلع غرای حقیقت ﴾

﴿ یا احوال سقراط در رسائل جامع علوم انسانی افلاطون ﴾

اگر علم و حکمت صنعتی نیست که واضح و مختصر داشته باشد و شروع آنرا
بتوان بکسی نسبت داد لیکن مرواریدی است که باید دائماً در صدف عقل سلیمان
پروردش باید و کاهکاه سرکه تند فساد و کج فهمی اطراف آنرا فرامینگرد تا بکاره
این کوه در خشان هدایت را در خود حل کند و نابود سازد
سقراط آن حکیم ربانی است که مروارید فرد دانش را از بزرگترین بالای
انخلال یعنی شرّ مغالطه سو فسطایان نجات داده و نتیجه همت او چنان است که باید

کفت چشمۀ مسدود شده علم و حکمت را از نو کشوده و بجزیان ترقی انداخته است و چون این کار را در چشمۀ سار دانش یونانی ترده و حکمت اسلامی مشرق و علوم جدیده اروپائی هردو از آن منبع صافی آب گرفته لهذا سقراط پاکیزه اخلاق مؤسس اساس و بنای معارف جدیده بشمار می‌آید و تمدن یونانی عالم با تمام ترقیات آن از برکت افاس طیبه این حکیم باینجا که هست رسیده و باز به رجا رسد برکت همان افاس باک در ترقی آن دخیل خواهد بود

احوال و افکار چنین پیشوای دانش بقلم حکیمی نگاشته شده و برای دنیا معرفت جویان یادکار مانده که نزد خاص و عام وجود او مثل کامل عقل و حکمت است و قلم او در زبان فصیح یونانی سرآمد قلمهای است

اما چنین مطلع ضرای حقیقت یعنی رسائل افلاطون که موضوع آن احوال و افکار سقراط باشد تا کنون بلسان اصلی فارابی و ابن سينا یا زبان سعدی و فردوسی در نیامده یعنی در تمام السنّه که حیث علمی با ادبی داشته باشد ترجمة ازین سفينة معنی میتوان یافت جز در زبان فارسی هیں اگر زمانی نبود که ما فارسی زبانان اینا ایران در بازار معارف بتمام خسرا نها و غبنه عادت کرده باشیم این غبن خود را سخت فاحش می یاقبیم و هر روز بخلافی آن موفق میشیم آن روز را مبارک و میمون میکر فنیم

آ یا با اینحال برای مجله فروغ تربیت سعادت و سرفرازی بزرگی نیست که از شماره های اول خود توانسته است در جبران این خسرا شریک باشد و اقدام باین خدمت را از جانب ساحتی جلوه دهد که خود بسته نزدیک آن ساحت است ؟

ترجمه یک رشته از رسائل نفیسه افلاطون که موضوع آنها وجود عالیقدر سقراط است چنانکه در ضمیمه شماره دویم ملاحظه فرمود. اند بتوسط حضرت آفای ذکاء الملک بنقل از ترجمه های معتبر فرانسه شروع گشته و مقدمه کاف بر آن افزوده شده و این اختصاص مجله فروغ تربیت عطا گردیده که آن نسخه شریفه را بشکل

ضمیمه طبع و ختم اوراق خود را در هر شماره باین مشک نماید تا مطالعه کنندگان را فعلاً فائدہ مطالعه آن بتدربیح حاصل آید و در آینده نیز بتوانند مجموع اوراق کلبرک نشان آنرا جدا کرده یاک نسخه مرتب در مجلد جدا کانه داشته باشند

از اوصاف خاصه این ترجمه چون بوجی شیوه بخود ستائی کردد چیزی نمی کوئیم و فضایل اصل را کان نمیکنیم محتاج بستایش باشد تحقیق در حقایق آن رسایل نیزبسته باانت که من هر رساله بتمامی بنظر خوانندگان رسیده باشد لهذا در این نوبت بررسیل تأکید همینقدر باز متذکر میشویم که این رسایل عالیه دیباچه تمام معارف جدیده است پس باید بدقت کامل در آن نظر کرد و حقایق و دقایق را که اینه ترقیات از آن حاصل کشته بدبده توجه و اعتبار دید و هر چند نکات یافتنی را هر کس باید بدوق خود در ضمن مطالعه و دقت یابد ما از پیش توجه خوانندگان معترم را برای مزید فایدت بدقاپی ذیله جلب مبنایم و ایشان را میخواهیم تا بیشتر دقیق شوند و درقرائت

این رسایل به بینند :

چگونه ریشه معارف و آثار تمدن جدید که قواید مادی آنرا هی بینیم و مارا مفتون و ادبیات کرده در حقایق روحانی و معنوی دیحسن یافته میشود
چگونه افتتاح کننده باب حقیقی حکمت و علوم دانشمندی است که تمام داشت خویش را در شناسائی جهل خود میداند و مقام حکمت را چنان بلند میشن اسد که خود را بلفظ حکیم نمیخواند بل عجب حکمت مینامد و باقخار همین رتبه اکتفا مینماید
چگونه همان حکیم که ادعای هیچ دانشی جز توجیه بجهل خویش نمیکند بر وجود خدای خود بقین کامل دارد و صراط مستقیم هدایت را پیرکت همین ایمان و یقین میباید بلکه خود را در تعليم حکمت و تهذیب اخلاق ناس از جانب خدای خویش مامور میداند و باین طریق سلسله حکما و خداوندان علم را بانیا بیوند میدهد

چگونه حکیم فانی در حکمت و بررسی حقیقت دانش و بیش و حکمت و اخلاق هم را مقدمه تحصیل سعادت برای هشت جامعه نوع و وطن خویش میشناسد و نفس خود

را فدای متابعت از قانون شهر خود میکند در حالیکه آن قانون در حق او بخطا و ظلم رفته و حکم بهلاک او داده است

چگونه بیش از دو هزار سال پیش اول استاد بزرگ حکمت و اخلاق در همه چیز علم را هیزان سخت میداند و ابیات میکند که اموز هموئی نیز از سیاسی و اجتماعی علمی دارد و بدون مهارت در آن علم بازی کردن با امور عاده خطأ و گناهی عظیم بشمار آید آخر الامر چیزی که شاید از همه دیدنی تر و فایده آن در عالم دانش عظیم تر باشد اینکه سقراط روش روان از حکمت و معرفت نمیخواهد جز تهذیب اخلاق و در همین حال مقدمه معرفت و حکمت را هم باکی اخلاق یافته و بوسیله اصلاح اخلاقی است که گوهر علم را از فساد و نابود شدن نجات بخشد: حکمت را جز بشرط صفاتی بیعی حکمت نداند و باندک فساد نیست و «وای نفس کدورت پذیر شناسد و خود با جنان خلق مهذب و صفاتی مبرا از شایه اغراض دنبه زیست میکند و باحتباط در حفظ باکی و نقوی برای طلب علم قدم میزنند که میتوانیم بکویم قول و فعل حکیم بزرکوار یونان و ائند شاه فرد لسان الغیب ما در خطاب به حرمان حرم دانش میگوید:

ای جرعه نوش مجلس جم سینه باک دار

کائینه است جام جهان بین آم ازو

رسایل دیگر افلاطون هم که موضوع آن شخص سقراط نیست اجل کتب حکمت و معرفت است و ما بترجمه و نشر آنها نیز آرزومند و امیدواریم تا موافقت قادر با آرزو و امید ما بچه حد باشد

ابوالحن فروغی

